

พฤติกรรมกรรมการอ่านของนักศึกษาปริญญาโท: ศึกษากลุ่มสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ณัฐชยา เวลยกรพิทย์*

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจมีจุดประสงค์ที่จะศึกษาพฤติกรรมกรรมการอ่านของนักศึกษาปริญญาโทภาคปกติของคณะต่าง ๆ 7 คณะในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างมีทั้งหมด 160 คน และสุ่มตัวอย่างโดยใช้เทคนิคการสุ่มแบบเชิงชั้นอย่างไม่เป็นสัดส่วน (disproportionate stratified sampling) โดยแบ่งนักศึกษาออกเป็น 4 ภาคและกำหนดให้แต่ละภาคมีจำนวนตัวอย่างเท่ากัน คือ 40 คน ผลการศึกษา พบว่า ไม่มีความแตกต่าง ของพฤติกรรมกรรมการอ่านสิ่งพิมพ์ภาษาไทยและอังกฤษ ระหว่างเพศชายและหญิง ในภาพรวม แต่เมื่อศึกษาพฤติกรรมในมิติต่าง ๆ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้านวัตถุประสงค์ในการอ่าน โดยนักศึกษาหญิงอ่านหนังสือเพื่อการทำรายงานมากกว่านักศึกษาชาย ในขณะที่นักศึกษาชายอ่านเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็นมากกว่า นอกจากนี้ นักศึกษาชายยังอ่านหนังสือในช่วงเวลาที่หลากหลายกว่านักศึกษาหญิง ในเรื่องของความเข้าใจสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษาหญิงมีความเข้าใจในการอ่านนิตยสารมากกว่านักศึกษาชาย ในการเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการอ่านของนักศึกษา 4 ภาคการศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีจำนวนภาคเรียนมากกว่าจะมีความเข้าใจในการอ่านตำราภาษาอังกฤษมากกว่านักศึกษาที่มีจำนวนภาคเรียนน้อยกว่า สำหรับจำนวนชั่วโมงในการอ่านโดยเฉลี่ยต่อวัน พบว่า นักศึกษาอ่านหนังสือประมาณ 2 ชั่วโมง 17 นาทีต่อวัน โดยอ่านสิ่งพิมพ์ภาษาไทยเฉลี่ยวันละ 1 ชั่วโมง 34 นาทีและภาษาอังกฤษประมาณ 43 นาทีต่อวัน ลักษณะการอ่านสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษที่ผู้สอนมอบหมาย คือ การแสวงหาเอกสารแปลมาอ่านมากที่สุด (72.5%) ตามด้วยการหาเนื้อเรื่องภาษาไทยมาเทียบเคียง (65.6%) และการแบ่งอ่านกับเพื่อนคนละตอนแล้วนำมารวมกัน (61.3%) ตามลำดับ สำหรับเอกสารการสอนเสริมการอ่านภาษา

* รองศาสตราจารย์ คณะภาษาและการสื่อสาร สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
เลขที่ 118 ถนนเสรีไทย แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10240

อังกฤษที่พึงประสงค์ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการอ่านเรื่องน่าสนใจโดยทั่วไป (72.5%) และเป็นเรื่องสั้น ๆ 1-3 ย่อหน้า (61.9%) แต่ก็มีผู้ที่ต้องการทั้งเรื่องที่น่าสนใจทั่วไปและเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาของตน (49.4%) ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะให้หน่วยงานที่จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจัดทำเอกสารการสอนเสริมการอ่านที่มีทั้งเรื่องทั่วไปและเรื่องเฉพาะสาขาวิชาเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียน และเสนอแนะให้สถาบันการศึกษาจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง (self-access center) เพื่อให้นักศึกษาฝึกอ่านภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน

คำสำคัญ: พฤติกรรมการอ่าน การอ่านภาษาอังกฤษ การส่งเสริมการอ่าน

Reading Behavior of Master's Degree Students: A Case Study of the National Institute of Development Administration

Natchaya Chalaysap*

Abstract

This survey research was conducted to investigate the reading behavior of Master's degree students in seven schools at the National Institute of Development Administration. They were selected by using the disproportionate stratified random sampling. The total sample was 160 students—40 students from each of the four semesters. It was found that overall there was no significant difference in reading behavior between male and female graduate students. However, when all the dimensions were considered separately, a significant difference was found in terms of purposes of or reasons for reading. That is, a larger number of female students read for the purpose of writing reports than their counterparts, while the male students read out of curiosity. In addition, the male students read at more various times than the female ones. Regarding the understanding of English texts, the females were found to have a better understanding of texts from magazines than the male ones. When the students from four different semesters were compared, it was found that the students who enrolled in a larger number of semesters understood English texts better than those who enrolled in a smaller number of semesters. It was also found that the average

* Associate Professor, School of Language and Communication, National Institute of Development Administration (NIDA)

118 Seri Thai Road, Klong-Chan, Bangkok, THAILAND, 10240.

number of reading hours per day was two hours and 17 minutes—one hour and 34 minutes for Thai texts and 43 minutes for English texts. Most of the students read English texts assigned by their instructors by searching for English-to-Thai translation versions (72.5%), followed by seeking Thai texts with equivalent contents or topics (65.6%). Also, many divided the assigned text into parts and each member of the group was responsible for reading each part and all shared the information after that. With regard to desirable reading materials, most wanted the contents to be of general interest (72.5%); however, there were some who wanted to read both general texts and those from their fields of study (49.4%). The majority (61.9%) preferred passages of only 1-3 passages. The researchers recommended that the teaching unit responsible for teaching English reading skills use the research results as a guideline to improve reading materials in and outside the class, and that the Institute should establish the self-access center for students to improve their own reading skills in their free time.

Keywords: *Reading Behavior, English Reading, Promotion of Reading Habits*

ความสำคัญและที่มาของหัวข้อการวิจัย

เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่า ปัจจุบันคนไทยโดยเฉลี่ยอ่านหนังสือกันน้อยมาก จากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติเกี่ยวกับการอ่านหนังสือนอกเวลาเรียน/นอกเวลาทำงานของคนไทยอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไปในปี พ.ศ. 2551 พบว่า คนไทยอ่านโดยเฉลี่ย เพียง 39 นาทีต่อวัน ส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์ นวนิยาย และผู้หญิงอ่านมากกว่าผู้ชายเล็กน้อย (ธนุช ตรีทิพย์บุตร, 2552) จึงทำให้ทราบข้อมูลข่าวสารหรือมีความรู้รอบตัวหรือความรู้เกี่ยวกับโลกน้อย ซึ่งส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน เพราะการอ่านเข้าใจต้องอาศัยประสบการณ์หลังที่เรียกว่า schema และเนื่องจากการอ่านเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับสิ่งที่อ่าน ผู้อ่านแต่ละคนจะเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ไม่เท่ากัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การอ่านภาษาที่สอง ผู้อ่านที่มียุทธศาสตร์หลังในเรื่องนั้น ๆ มากกว่าจะเข้าใจได้มากกว่า บางครั้งผู้ที่รู้ภาษาที่สองแต่ไม่มีความรู้ในเรื่องที่อ่านอยู่บ้างจะไม่สามารถเข้าใจได้ และความรู้ยุทธศาสตร์สามารถช่วยชดเชยความอ่อนด้อยด้านภาษาที่สองได้ในระดับหนึ่ง (Stanovich, 1980)

นักศึกษาศรีอยุธยาโทของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์จำเป็นต้องอ่านสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นหนังสือ ตำราเรียน บทความหรืออื่น ๆ มีนักศึกษาจำนวนมากที่อ่อนภาษาอังกฤษและต้องประสบปัญหาการอ่านสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษให้เข้าใจ ทางสถาบันฯจึงจำเป็นต้องพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษให้นักศึกษาเหล่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ แต่การอ่านได้คล่องหรืออ่านเข้าใจได้เร็วจะเกิดขึ้นได้ต้องอ่านมาก ๆ นับเป็นพัน ๆ ชั่วโมง การเรียนในชั้นเรียน ผู้สอนเพียงแต่สอนกลวิธีการอ่านเพื่อให้นักศึกษานำไปใช้อ่านด้วยตนเอง นักศึกษาจำเป็นต้องฝึกด้วยตนเองตลอดจนแสวงหาความรู้ยุทธศาสตร์ด้วยตนเองด้วย จากประสบการณ์ในการสอนการอ่านภาษาอังกฤษแก่นักศึกษาศรีอยุธยาโทคณะต่าง ๆ ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พบว่า นักศึกษาไม่เพียงแต่อ่อนภาษาอังกฤษเท่านั้น แต่ยังไม่มีความรู้ยุทธศาสตร์ในเรื่องที่อ่านด้วย

ในการสอนอ่านภาษาอังกฤษในชั้นเรียนและการมอบหมายงานให้อ่านนอกชั้นเรียน การสร้างทัศนคติและแรงจูงใจของผู้เรียนเป็นสิ่งจำเป็น เพราะการเรียนรู้จะไม่เกิดถ้าผู้เรียนไม่ต้องการเรียนแม้จะนั่งอยู่ในชั้นเรียน ดังนั้น รายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษจึงต้องมีเอกสารประกอบการสอนและเอกสารอ่านเสริมที่เหมาะสมกับผู้เรียน แต่ในการจัดทำเอกสารประกอบการสอนอ่านดังกล่าว จำเป็นต้องรู้ว่า สิ่งจำเป็นสำหรับผู้เรียนคืออะไร (need) ผู้เรียนไม่รู้หรืออ่อนด้อยในเรื่องใด (lack) และผู้เรียนต้องการอะไร (want) ซึ่งส่วนใหญ่ผู้สอนจะทราบว่า สิ่งจำเป็นสำหรับผู้เรียนคืออะไร แต่ไม่ได้ทำการวิเคราะห์ก่อนเรียนว่า นักศึกษาในชั้นเรียนนั้น ๆ อ่อนด้อยในจุดใดและไม่ทราบความต้องการ (want) ของผู้เรียนแต่ละคนว่ามีความสนใจ (interest) อ่านเนื้อหาประเภทใด ทั้งนี้เพราะหน่วยงานที่ทำการสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่จะกำหนดให้ใช้เอกสาร

ประกอบการสอนส่วนกลางเหมือนกันทุกกลุ่ม ในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ก็เช่นเดียวกัน นักศึกษาทุกคนของสถาบันฯ จะเรียนวิชาบังคับพื้นฐานการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับบัณฑิตศึกษา โดยกำหนดให้ใช้เอกสารส่วนกลางซึ่งผู้สอนส่วนใหญ่ไม่มีส่วนร่วมในการจัดทำ อย่างไรก็ตาม ผู้สอนสามารถสร้างเอกสารการสอนเสริมหรือมอบหมายให้นักศึกษาหาสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ อ่านเพิ่มเติมได้

เนื่องจากการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในชั้นเรียนไม่เพียงพอที่จะพัฒนาทักษะการอ่านได้ดี และเนื่องจากการอ่านเรื่องหรือหัวข้อต่าง ๆ อย่างกว้างขวางจะช่วยสร้างความรู้เกี่ยวกับโลกที่นำมาใช้ในการอ่านเรื่องต่าง ๆ ได้ จึงเกิดการส่งเสริมการอ่านนอกชั้นเรียน เดย์และแบมฟอร์ด (Day and Bamford, 1998: 90-91) ได้พูดถึงกิจกรรมส่งเสริมการอ่านว่า หากจะให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของการอ่าน สถานศึกษาจะต้องจัดสรรเวลาส่วนหนึ่งให้ผู้เรียนได้ใช้ในการอ่าน ขณะที่มอร์โรว์และชอกเกอร์ (Morrow and Schocker, 1987: 254) ชี้ให้เห็นว่าการส่งเสริมให้ผู้เรียนอ่านมาก ๆ นั้นต้องคำนึงถึงความจริงที่ว่า การอ่านนั้นต้องมีทางเลือกในหลาย ๆ ด้าน และทางเลือกที่สำคัญอย่างหนึ่ง คือ เวลาและสถานการณ์ที่จะอ่าน เครปเปอร์ (Klapper, 1992: 54) ชี้ให้เห็นว่า ในการส่งเสริมการอ่านควรให้ผู้อ่านได้อ่านหนังสือที่ผู้อ่านเป็นผู้เลือกด้วยตนเอง ในความเร็วที่ผู้อ่านกำหนด มากกว่าที่จะไปบังคับกำหนดโปรแกรมรูปแบบเดียวกันให้ทุกคนต้องทำตาม ดังนั้น การอ่านด้วยตนเองโดยลำพังนอกห้องเรียนจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน ผู้อ่านจะต้องค้นพบด้วยตนเองว่า เมื่อไรและที่ใดที่เขาต้องการอ่าน และจากการสำรวจอย่างไม่เป็นทางการเกี่ยวกับการอ่านภาษาที่สองของเดย์และแบมฟอร์ด (Day and Bamford, 1998: 91) พบว่า บางคนชอบอ่านในห้องนอน ที่ห้องสมุดของโรงเรียน บนรถไฟ ในร้านกาแฟ บางคนชอบอ่านที่โต๊ะทำงานที่บ้าน ตอนช่วงว่างจากงานอื่น เดย์และแบมฟอร์ด ได้สรุปว่า การจะอ่านเมื่อใดและที่ใดเป็นการเลือกและความชอบของแต่ละบุคคล ซึ่งค้นพบโดยการลองผิดลองถูกของบุคคลนั้น การอ่านในเวลาและผู้เลือก ในสภาวะเงื่อนไขที่ผู้อ่านกำหนดเป็นวิธีเดียวที่จะเริ่มฝึกให้อ่านมาก ๆ หรือทำให้เกิดนิสัยรักการอ่าน

สำหรับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสร้างนิสัยรักการอ่านในประเทศไทย สุขุม เกลยทรัพย์ (2531: 127-128) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการอ่าน ได้แก่ ครอบครัว โรงเรียน ธุรกิจหนังสือ และสื่อมวลชน ปัจจัยครอบครัวเป็นเรื่องเกี่ยวกับทัศนคติของคนในครอบครัวต่อการอ่าน การมีหนังสือไว้อ่านในครัวเรือน ประเภทของหนังสือที่ซื้อหาไว้อ่าน และการที่คนในบ้านทำตัวเป็นแบบอย่างให้แก่เด็ก ปัจจัยโรงเรียนเป็นเรื่องของการส่งเสริมการอ่านในโรงเรียน ปัจจัยด้านธุรกิจหนังสือซึ่งครอบคลุมประเภท รูปแบบและเนื้อหาสาระของสิ่งพิมพ์ที่พิมพ์ขึ้นเพื่อจำหน่าย และราคา ปัจจัยนี้มีอิทธิพลต่อการอ่านของเด็กและเยาวชน และต่อผู้ใหญ่ด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ สื่อมวลชนซึ่งผลิตสื่อมากมายหลายชนิด ยังเป็นทั้งปัจจัยลบและบวก กล่าวคือ นอกจากจะทำให้ผู้คนหันไปสนใจรับข้อมูลจากแหล่งอื่น เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ และอื่น ๆ แล้วยังเป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับ

การรณรงค์นิสัยรักการอ่านด้วย

ในต่างประเทศ แอเบอร์โซลด์และฟิลด์ (Aebersold and Field, 1997: 5-8) กล่าวว่า พฤติกรรมการอ่านขึ้นอยู่กับ อิทธิพลของครอบครัว ชุมชน โรงเรียน วัฒนธรรม และคุณลักษณะ ของตัวผู้อ่านเอง สมาชิกในครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งพ่อแม่หรือญาติผู้ใหญ่ในบ้านเป็นตัวอย่าง ของพฤติกรรมการอ่าน เป็นผู้สร้างนิสัยรักหรือไม่รักการอ่านตลอดจนทัศนคติต่อการอ่าน เพราะ เด็กจะสังเกตว่าพ่อแม่อ่านอะไร และเหตุผลในการอ่านคืออะไร การอ่านเพื่อผ่อนคลายและเพื่อ ความสนุกสนานจัดเป็นกิจกรรมของครอบครัวได้ เช่น การอ่านนิทานให้เด็กฟังก่อนนอน บ้านที่เต็มไปด้วย นิตยสาร หนังสือพิมพ์ และหนังสือจะส่งสัญญาณให้เด็กทราบถึงคุณค่าของการอ่านว่าเป็น กิจกรรมที่ให้สาระความรู้ ความเข้าใจ และมุมมองต่าง ๆ ด้วยเหตุนี้เด็กที่เติบโตในบ้านที่คนในบ้าน ชอบอ่านหนังสือ จึงมีมุมมองเกี่ยวกับคุณค่าของการอ่านแตกต่าง ๆ ไปจากเด็กที่เติบโตในบ้านที่ไม่ค่อยมีใครสนใจอ่าน

อิทธิพลของลักษณะส่วนบุคคลมีส่วนสำคัญในการอ่าน เพราะแต่ละคนมีความรู้ที่ได้จาก ประสบการณ์แตกต่างกัน บราวน์ (Brown, 1987: 101-105) กล่าวว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผล ต่อการอ่าน ได้แก่ การเคารพในตน (self-esteem) ความกล้าเสี่ยง ความกังวล และแรงจูงใจ และ กล่าวอีกว่า มิงานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนภาษาที่สองหลายเรื่อง พบว่า แรงจูงใจ วิธีการเรียนรู้ ความถนัด และสติปัญญา มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ ดังนั้น ผู้สอนอ่านจึงต้องคำนึงถึงความแตกต่าง ของปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ด้วย

กล่าวโดยสรุป ตัวแปรหรือสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการอ่าน ได้แก่ 1) ลักษณะส่วนบุคคลหรือตัว ผู้อ่านเอง เช่น ความพร้อม วุฒิภาวะ แรงจูงใจ สมรรถวิสัยในการอ่าน ความสนใจ ประสบการณ์ เป็นต้น 2) สิ่งพิมพ์ เช่น ความยากง่าย ความยาว ความน่าสนใจของเนื้อหา เป็นต้น 3) กลวิธีการ อ่าน หากผู้อ่านไม่รู้จักวิธีการอ่านที่หลากหลายก็ไม่สามารถจะยืดหยุ่นในการอ่านได้ และ 4) สังคม และสิ่งแวดล้อม เช่น เพื่อน ครอบครัว โรงเรียนและชุมชน และวัฒนธรรม เป็นต้น ปัจจัยเหล่านี้ เป็นสิ่งที่สร้างความรู้ภูมิหลังที่ผู้อ่านจะนำมาใช้ในขณะที่ย่าน ผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับโลกมากจะอ่าน เข้าใจได้ดีกว่าคนที่รู้น้อยกว่า

ในด้านแรงจูงใจในการอ่าน เพรสลีย์ (Pressly, 2000) กล่าวว่า ผู้ที่อ่านเข้าใจได้ดีจะต้อง เป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับโลกและมีกลวิธีในการอ่าน อย่างไรก็ตาม กูทรีและวิกฟิลด์ (Guthrie and Wigfield, 2000) พูดถึงการเข้าใจเรื่องซึ่งท้าทายความสามารถในการอ่านว่า เรื่องทำนองนี้ต้อง อาศัยทั้งความรู้ (cognition) และแรงจูงใจ (motivation) เดย์และแบมฟอร์ด (1998) ได้สร้าง ทฤษฎีแรงจูงใจในการอ่านภาษาที่ 2 โดยสะท้อนให้เห็นว่าแรงจูงใจในการอ่านภาษาที่ 2 มีลักษณะ เป็นหลายมิติ (multi-faceted nature) ทฤษฎีการอ่าน (reading) ของนักวิชาการทั้งสองคน ครอบคลุมองค์ประกอบ 2 อย่าง คือ ความคาดหวัง (expectancy) และการเห็นคุณค่าของ

สิ่งที่อ่าน (value) โดยความคาดหวังนั้นเป็นตัวแปรโครงสร้าง (construct) ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่อ่านและความสามารถในการอ่าน ในขณะที่การเห็นคุณค่าของการอ่านครอบคลุมทัศนคติต่อการอ่านภาษาที่สอง และสิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรมและสังคม ทั้งสองกล่าวว่า ทั้งสิ่งที่อ่านและทัศนคติมีอิทธิพลอย่างมากต่อแรงจูงใจในการอ่าน และแรงจูงใจในการอ่านจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจที่จะอ่านภาษาที่สอง

อเล็กซานเดอร์และเจตตัน (Alexander and Jetton, 2000) กล่าวว่า ไม่มีปัจจัยใดที่มีอิทธิพลต่อการอ่านมากไปกว่าความรู้ภูมิหลังซึ่งประกอบด้วยความรู้สองประเภท คือ ความรู้ในแวดวงของสิ่งที่อ่าน (domain knowledge) และความรู้ในหัวข้อที่อ่าน (topic knowledge) ในการศึกษาแรงจูงใจในการอ่าน กูทรีและคณะ (Guthrie et al., 2007) ได้ศึกษาตัวแปรแรงจูงใจในการอ่านเพื่อนำมาใช้ในการทำนายความสามารถในการอ่าน โดยพยายามควบคุมตัวแปรอื่นที่อาจมีอิทธิพลต่อความเข้าใจไว้ เช่น สถานภาพทางเศรษฐกิจ ประสบการณ์ความสำเร็จในการอ่านในอดีตและปริมาณการอ่าน พบว่า แรงจูงใจในการอ่านมีอิทธิพลต่อการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แอนมาร์ครูดและบราตัน (Anmarkrud and Braton, 2008) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการให้ค่ากับการอ่าน โดยมีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (เกรด 9) จำนวน 104 คนในประเทศนอร์เวย์ เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อดูว่าความสามารถในการอ่านและการให้ค่าต่องานที่อ่านสามารถทำนายความเข้าใจสิ่งที่อ่านในด้านสังคมศึกษา (social studies text) ได้หรือไม่ นักวิจัยทั้งสองคน พบว่าการให้ค่าต่องานที่อ่านมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับความเข้าใจในการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านกับความเข้าใจในการอ่าน อย่างไรก็ตาม แม้จะพยายามควบคุมตัวแปรอื่น ๆ ไม่ให้มีอิทธิพล แต่ผู้วิจัยก็ยังพบว่า แรงจูงใจในการอ่านยังคงส่งผลให้มีความแปรปรวน (variance) ของคะแนนความเข้าใจในการอ่านได้

ในประเทศไทย มีการศึกษาพฤติกรรมรักการอ่านของนักเรียนทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา อาชีวศึกษา จนถึงระดับปริญญาตรี โดยหน่วยงานภาครัฐและนักวิจัยทั่วไป ส่วนใหญ่ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล มีงานวิจัยไม่มากนักที่ใช้การสัมภาษณ์ และการทดลอง ผู้วิจัยด้านพฤติกรรมกรรมการอ่านของนักเรียนไทย มีอาทิ ระพีพรรณประสงค์สิน, 2545; อภิรมย์ มนัส, 2547; ณัฐวดี แซ่ตั้ง, 2547 นักวิจัยเหล่านี้ พบว่า นักเรียนไทยมีพฤติกรรมกรรมการอ่านในระดับปานกลาง โดยระพีพรรณ พบว่า นักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีพฤติกรรมรักการอ่านมากกว่านักเรียนชาย กรมวิชาการ (2544) พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษา ร้อยละ 94.99 อ่านหนังสือเพื่อความสนุกเพลิดเพลินและเพิ่มพูนความรู้ นอกจากนี้ อารังศักดิ์ เจริญสุข (2549) พบว่า นักเรียนของโรงเรียนในสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและโรงเรียนเอกชนสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานปลัด กระทรวงศึกษาธิการในเขตตรวจราชการที่ 5 อ่านหนังสือเฉลี่ยวันละ 17 หน้า ในระดับวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย โสภา สิทธิสรวง และ ปราณี จันทรมิมีต (2543) พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคแพร่ อ่านหนังสือเพียงวันละ 1-2 ชั่วโมง

เวลาได้ก็ได้อ่าน และอ่านที่บ้านมากกว่าที่อื่น โดยชอบอ่านหนังสือพิมพ์และหนังสือเกี่ยวกับความรู้ทั่วไป เพื่อต้องการทราบข่าวสารทั่วไป และ เพลินพิศ เนติธรรมกุล (2546) พบว่า สิ่งพิมพ์ที่นักศึกษาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี อ่านมากที่สุด คือ หนังสือพิมพ์ รองลงมา คือ นิตยสารและตำราเรียน ตามลำดับ โดยอ่านหนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์อื่น ๆ น้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อวันและอ่านตำราวันละประมาณ 1-2 ชั่วโมง ร้อยละ 45.8 ที่อ่านตำราน้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อวัน โดยนักศึกษาหญิงอ่านตำรามากกว่านักศึกษาชาย ส่วนใหญ่อ่านที่บ้าน รองลงมา คือ ที่ห้องสมุด และผู้ที่ผลการเรียนดีอ่านมากกว่าคนที่มีการเรียนต่ำ

การศึกษาที่ผ่านมาเป็นการศึกษาการอ่านสิ่งพิมพ์ภาษาแม่ ยังไม่มีผู้ใดศึกษาพฤติกรรมการอ่านเฉพาะกลุ่มนักศึกษาระดับปริญญาโท ซึ่งน่าจะเป็นผู้ที่อ่านมากกว่าคนกลุ่มอื่น ๆ ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงจัดทำขึ้นเพื่อเป็นข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนของพฤติกรรมการอ่านของคนไทยในระดับการศึกษาดังกล่าวทั้งการอ่านสิ่งพิมพ์ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยศึกษาเฉพาะกรณีสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ผลของการวิจัยสามารถใช้เป็นข้อมูลให้หน่วยงานที่รับผิดชอบในการสอนการอ่านภาษาอังกฤษได้จัดทำเอกสารการสอนการอ่านทั้งในชั้นเรียนและเอกสารการสอนเสริมที่เหมาะสมกับผู้เรียนด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการอ่านของนักศึกษาปริญญาโทจากคณะต่าง ๆ ของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- 2) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างด้านพฤติกรรมการอ่านสิ่งพิมพ์ภาษาไทยและภาษาอังกฤษระหว่างนักศึกษาชายและหญิงและระหว่างนักศึกษาที่ศึกษาใน 4 ภาคการศึกษา
- 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับลักษณะเอกสารการสอนเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อให้นักศึกษาพัฒนาตนเองในการอ่าน

สมมุติฐานในการวิจัย มีดังนี้

- 1) มีความแตกต่างด้านพฤติกรรมการอ่านระหว่างนักศึกษาชายและหญิง
- 2) มีความแตกต่างด้านพฤติกรรมการอ่านระหว่างนักศึกษาปริญญาโทที่เรียนอยู่ใน 4 ภาคการศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยนี้ครอบคลุมพฤติกรรมการอ่านของนักศึกษาปริญญาโทภาคปกติที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาต่าง ๆ ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ โดยไม่แยกรายคณะและไม่เปรียบเทียบ

ระหว่างคณะ เนื่องจากจำนวนนักศึกษาแต่ละคณะและแต่ละภาคมีไม่เท่ากัน บางคณะมีนักศึกษาบางภาคเพียงไม่กี่คนเท่านั้น ตัวแปรภูมิหลัง ที่ศึกษา คือ เพศ และภาคการศึกษาเท่านั้น นอกจากนี้ จะศึกษาพฤติกรรมการอ่านภาษาไทยแล้ว ยังศึกษาระดับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยให้นักศึกษาประเมินความสามารถของตนเองในการอ่านสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษประเภทต่าง ๆ แต่ไม่ได้ประเมินความสามารถในการอ่านสิ่งพิมพ์ภาษาไทย เพราะนักศึกษาปริญญาโทสามารถอ่านภาษาแม่ได้คล่องอยู่แล้ว หากไม่เข้าใจคงเป็นเรื่องของแนวคิด (concept) ของเรื่อง ที่อ่านหรือเพราะไม่มีความรู้ภูมิหลังในเรื่องที่อ่าน ไม่ใช่เรื่องของภาษา การศึกษาค้นคว้าครอบคลุม การอ่านหนังสือ ตำรา หรืออื่น ๆ ตามความต้องการของรายวิชา และการอ่านสิ่งพิมพ์ทั่วไปทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษเพิ่มเติมเสริมความรู้ทั่วไปด้วย

วิธีการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) แบบตัดขวาง (cross section) กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย นักศึกษาปริญญาโทของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 1/2552 จำนวน 7 คณะ ได้แก่ คณะรัฐประศาสนศาสตร์ (รศ.) คณะบริหารธุรกิจ (บธ.) คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ (พศ.) คณะสถิติประยุกต์ (สป.) คณะพัฒนาลังคม (พค.) คณะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (พม.) และคณะภาษาและการสื่อสาร (ภส.) ซึ่งกำลังศึกษาในภาคที่ 1, 2, 3 และ 4 ทำการสุ่มตัวอย่างแบบเชิงชั้นอย่างไม่เป็นสัดส่วน (disproportionate stratified random sampling) โดยในชั้นแรกผู้วิจัยแบ่งนักศึกษาตามภาคการศึกษาก่อเป็น 4 ภาคการศึกษาจากนั้นจึงกำหนดจำนวนนักศึกษาที่จะเก็บข้อมูลเป็นภาคละ 40 คน เพื่อให้ได้ 160 ตัวอย่าง และใช้การทอดแบบสอบถามในการเก็บข้อมูลในตอนปลายภาคการศึกษา ใช้เวลาเก็บข้อมูลประมาณ 2 สัปดาห์โดยให้นักศึกษาคณะต่าง ๆ ช่วยแจกแบบสอบถามและเก็บคืน ในการสร้างแบบสอบถาม ผู้วิจัยสร้างข้อคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการวิจัย จากนั้นได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่มีลักษณะเดียวกับ กลุ่มตัวอย่างในปีการศึกษา 2551 จำนวน 30 คน ก่อนที่จะนำมาใช้จริงเพื่อให้มีความเที่ยงตรง (validity) และได้นำแบบสอบถามมาหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ได้ค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha) เท่ากับ .843

ผลการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างมีนักศึกษาหญิงมากกว่านักศึกษาชาย (61.2% และ 38.8% ตามลำดับ) มีอายุเฉลี่ย 25.4 ปี นักศึกษามีพฤติกรรมการอ่านโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.87$) สิ่งพิมพ์ไทยที่อ่านมากที่สุด คือ หนังสือพิมพ์ ($\bar{x} = 4.06$) ตามด้วยตำราในสาขาที่เรียน ($\bar{x} = 3.93$) นิตยสาร ($\bar{x} = 3.71$) วารสาร ($\bar{x} = 3.51$) โดยทั้ง 4 ประเภทมีการอ่านอยู่ในระดับมาก หนังสือวิชาการด้านอื่น ๆ มีการอ่านในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.24$) สำหรับสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษ พบว่า

นักศึกษาอ่านในระดับน้อยถึงน้อยที่สุด ยกเว้นการอ่านตำราหลักที่เป็นภาษาอังกฤษซึ่งพบว่า อยู่ใน ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.16$) ค่าเฉลี่ยเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ หนังสือวิชาการด้านต่าง ๆ ($\bar{x} = 2.24$) นิตยสาร ($\bar{x} = 2.19$) หนังสือพิมพ์ ($\bar{x} = 2.09$) และบทความในวารสาร ($\bar{x} = 2.04$) ตามลำดับ (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1: ความมากน้อยในการอ่านสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ

ประเภทของ สิ่งพิมพ์	มากที่สุด คน (%)	มาก คน (%)	ปานกลาง คน (%)	น้อย คน (%)	น้อยที่สุด คน (%)	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
1. หนังสือพิมพ์ ภาษาไทย	68 (42.5)	51 (31.9)	27 (16.9)	10 (6.3)	4 (2.5)	4.06	1.03
2. หนังสือพิมพ์ ภาษาอังกฤษ	2 (1.3)	6 (3.8)	47 (29.4)	54 (33.8)	51 (31.9)	2.09	0.93
3. บทความใน วารสาร ภาษาไทย	25 (15.6)	57 (35.6)	55 (34.4)	20 (12.5)	3 (1.9)	3.51	0.96
4. บทความใน วารสาร ภาษาอังกฤษ	0 (0)	9 (5.6)	45 (28.1)	50 (31.3)	56 (35.0)	2.04	0.92
5. ตำราภาษาไทย ในสาขาที่เรียน	49 (30.6)	75 (46.9)	19 (11.9)	9 (5.6)	8 (5.0)	3.93	1.04
6. ตำราภาษา อังกฤษใน สาขาที่เรียน	21 (13.1)	43 (26.9)	53 (33.1)	27 (16.9)	16 (10.0)	3.16	1.16
7. หนังสือวิชาการ ภาษาไทย ด้านต่าง ๆ	22 (13.8)	48 (30.0)	63 (39.4)	17 (10.6)	10 (6.3)	3.34	1.04
8. หนังสือวิชาการ ภาษาอังกฤษ ด้านต่าง ๆ	2 (1.3)	20 (12.5)	43 (26.9)	44 (27.5)	51 (31.9)	2.24	1.07
9. นิตยสาร ภาษาไทย	36 (22.5)	64 (40.0)	43 (26.9)	11 (6.9)	6 (3.8)	3.71	1.01
10. นิตยสาร ภาษาอังกฤษ	1 (0.6)	18 (11.3)	45 (28.1)	43 (26.9)	53 (33.1)	2.19	1.04
11. อื่น ๆ	11 (6.9)	4 (2.5)	2 (1.3)	0 (0)	143 (89.4)	1.38	1.11
ภาพรวม						2.87	1.03

ในเรื่องของวัตถุประสงค์/เหตุผลในการอ่าน การอ่านเพื่อการเตรียมสอบเป็นวัตถุประสงค์สำคัญอันดับหนึ่ง ($\bar{x} = 4.44$) รองลงมา คือ เพื่อการทำรายงาน ($\bar{x} = 4.08$) เพื่อสนองความอยากรู้ อยากเห็น ($\bar{x} = 3.94$) เพื่อติดตามข้อมูลข่าวสาร ($\bar{x} = 3.93$) เพื่อความเพลิดเพลิน ($\bar{x} = 3.74$) ผู้สอนมอบหมายให้อ่าน ($\bar{x} = 3.70$) และเพื่อฆ่าเวลา ($\bar{x} = 3.21$) ตามลำดับ ในภาพรวมนักศึกษารับรองวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.51$)

ตารางที่ 2: ความมากน้อยของวัตถุประสงค์ /เหตุผลในการอ่าน

วัตถุประสงค์/ เหตุผลในการอ่าน	มากที่สุด คน (%)	มาก คน (%)	ปานกลาง คน (%)	น้อย คน (%)	น้อยที่สุด คน (%)	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
1. เพื่อการสอบ	89 (55.6)	58 (36.3)	9 (5.6)	3 (1.9)	1 (0.6)	4.44	.77
2. เพื่อทำรายงาน	53 (33.1)	70 (43.08)	34 (21.3)	2 (1.3)	1 (0.6)	4.08	.80
3. เพื่อความ เพลิดเพลิน	35 (21.9)	66 (41.30)	43 (26.9)	15 (9.4)	1 (0.6)	3.74	0.92
4. เพื่อฆ่าเวลา	11 (6.9)	51 (31.9)	67 (41.9)	23 (14.4)	8 (5.0)	3.21	0.94
5. เพื่อติดตาม ข้อมูลข่าวสาร ทั่วไป	48 (30.0)	62 (38.8)	41 (25.6)	8 (5.0)	1 (0.6)	3.93	0.90
6. เพื่อสนอง ความอยากรู้ อยากเห็น	44 (27.5)	68 (42.5)	44 (27.5)	3 (1.9)	1 (0.6)	3.94	0.82
7. ผู้สอนมอบ หมายให้อ่าน	33 (20.6)	60 (37.5)	56 (35.0)	8 (5.0)	3 (1.9)	3.70	0.91
8. อื่น ๆ (ระบุ)...	2 (1.3)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	158 (98.8)	1.05	.44
ภาพรวม						3.51	0.81

สำหรับช่วงเวลาที่นักศึกษาอ่าน คือ เวลาใดก็ได้ที่ว่าง ($\bar{x} = 3.93$) ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ช่วงเย็น-ค่ำหลังเลิกเรียน ($\bar{x} = 3.56$) ส่วนช่วงเวลาที่อ่านในระดับน้อย ได้แก่ ช่วงเวลาที่รอเรียน ($\bar{x} = 25.6$) และช่วงเข้าก่อนมาเรียน ($\bar{x} = 2.44$) ในภาพรวมนักศึกษารับรองเวลาต่าง ๆ ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.16$)

ตารางที่ 3: ความมากน้อยในการอ่านในช่วงเวลาต่าง ๆ

ช่วงเวลา ที่อ่าน	มากที่สุด คน (%)	มาก คน (%)	ปานกลาง คน (%)	น้อย คน (%)	น้อยที่สุด คน (%)	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
1. ช่วงเวลา ที่รอเรียน	8 (5.0)	21 (13.1)	69 (43.1)	41 (25.6)	21 (13.1)	2.71	1.01
2. ช่วงเย็น-ค่ำ หลังเลิกเรียน	22 (13.8)	74 (46.3)	40 (25.0)	19 (11.9)	5 (3.1)	3.56	0.97
3. ช่วงเช้า ก่อนมาเรียน	6 (3.8)	22 (13.8)	48 (30.0)	44 (27.5)	40 (25.0)	2.44	1.12
4. ช่วงเวลาใด ก็ตามที่ว่าง	45 (28.1)	70 (43.8)	34 (21.3)	11 (6.9)	0 (0)	3.93	0.87
ภาพรวม						3.16	0.99

ในเรื่องระดับความเข้าใจในการอ่านสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษ พบว่า ในภาพรวมนักศึกษาอ่านได้เข้าใจในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.86$) ความเข้าใจตำราเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.05$) รองลงมา คือ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และเอกสารทั่วไป ($\bar{x} = 2.86$ ทุกประเภท) ซึ่งทั้ง 3 ประเภทมีความเข้าใจในระดับปานกลาง ส่วนบทความในวารสารนักศึกษามีความเข้าใจน้อยที่สุด ($\bar{x} = 2.68$) แม้จะอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน

ตารางที่ 4: ระดับความเข้าใจในการอ่านสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษ

ระดับความ เข้าใจในการ อ่านสิ่งพิมพ์ ภาษาอังกฤษ	มากที่สุด คน (%)	มาก คน (%)	ปานกลาง คน (%)	น้อย คน (%)	น้อยที่สุด คน (%)	ค่าเฉลี่ย	SD
1. หนังสือพิมพ์	7 (4.4)	23 (14.4)	83 (51.9)	35 (21.9)	12 (7.5)	2.86	0.92
2. บทความ ในวารสาร	0 (0)	19 (11.9)	83 (51.9)	46 (28.8)	12 (7.5)	2.68	0.78
3. นิตยสาร	1 (0.6)	24 (15.0)	94 (58.8)	33 (20.6)	8 (5.0)	2.86	0.75
4. ตำราเรียน	9 (5.6)	35 (21.9)	80 (50.0)	27 (16.9)	9 (5.6)	3.05	0.91
5. เอกสารทั่วไป	1 (0.6)	24 (15.0)	94 (58.8)	33 (20.6)	8 (5.0)	2.86	0.75
ภาพรวม						2.86	0.84

เมื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้ Independent sample t-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างของพฤติกรรมการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างเพศชายและหญิงในภาพรวม แต่เมื่อเปรียบเทียบทีละประเภท พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .01 ในเรื่องการอ่านตำรา โดยนักศึกษาหญิงอ่านมากกว่านักศึกษาชาย

สำหรับวัตถุประสงค์ในการอ่าน พบว่า นักศึกษาหญิงอ่านเพื่อทำรายงานมากกว่านักศึกษาชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .01 ตรงกันข้าม นักศึกษาชายอ่านเพราะความอยากรู้ อยากเห็นมากกว่านักศึกษาหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

ในเรื่องช่วงเวลาที่ทำอ่าน ในภาพรวมพบความแตกต่างระหว่างนักศึกษาชายและหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05 แต่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อศึกษาทีละช่วงเวลา โดยค่าเฉลี่ยของความถี่ของช่วงเวลาที่ทำอ่านนักศึกษาชายสูงกว่าของนักศึกษาหญิงในทุกช่วงเวลา

ในด้านระดับความเข้าใจในการอ่านสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างเพศชายและเพศหญิงในภาพรวม แต่เมื่อดูทีละประเภท พบว่า นักศึกษาหญิงมีระดับความเข้าใจในนิตยสารสูงกว่านักศึกษาชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05 สำหรับสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างระหว่างทั้งสองเพศ

ในการเปรียบเทียบพฤติกรรมการอ่านของนักศึกษาในภาคการศึกษาต่าง ๆ ทั้ง 4 ภาค โดยใช้ F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างในภาพรวม แต่เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยใช้ Scheffe พบว่า มีความแตกต่างกันเฉพาะนักศึกษาภาคการศึกษาที่ 1 และภาคการศึกษาที่ 4 เท่านั้น เมื่อศึกษาทีละมิติ พบว่า ระดับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเท่านั้นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05 โดยนักศึกษาภาคการศึกษาที่ 4 มีความเข้าใจมากกว่านักศึกษาภาคอื่น ๆ โดยนักศึกษาภาคการศึกษาที่ 1 มีความเข้าใจน้อยที่สุด

สำหรับจำนวนชั่วโมงที่ทำอ่านในแต่ละวันทั้งสิ่งพิมพ์ไทยและอังกฤษของนักศึกษาทุกภาค พบว่า ประมาณ 2 ชั่วโมง 17 นาที โดยอ่านสิ่งพิมพ์ภาษาไทย โดยเฉลี่ย 1 ชั่วโมง 34 นาทีต่อวัน และภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยประมาณ 43 นาทีต่อวัน นักศึกษาภาคการศึกษาที่ 2 มีจำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการอ่านต่อวันมากกว่านักศึกษาภาคการศึกษาอื่น ๆ รองลงมา คือ นักศึกษาภาคการศึกษาที่ 1, 4 และ 3 ตามลำดับ

ในเรื่องวิธีการอ่านสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษที่ได้รับมอบหมายจากผู้สอน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่อ่านคนเดียว (ร้อยละ 72.5) รองลงมา คือ อ่านกับเพื่อนโดยแปลด้วยกัน (ร้อยละ 56.2) แบ่งกับเพื่อนอ่านคนละตอน (ร้อยละ 38.7) หาหนังสือภาษาไทยที่เทียบเคียงได้มาอ่านแทน (ร้อยละ 34.4) และอ่านเอกสารแปล (ร้อยละ 27.5) ตามลำดับ กล่าวโดยสรุป คือ นอกจากนักศึกษาจะอ่าน

หนังสือเพียงคนเดียวแล้ว ยังอ่านด้วยกันกับเพื่อน หาเอกสารแปลหรือเอกสารที่มีเนื้อหาเทียบเคียง มาอ่านด้วย

สำหรับลักษณะเอกสารการสอนเสริมการอ่านภาษาอังกฤษที่พึงประสงค์เพื่อให้นักศึกษาอ่านเองนอกห้องเรียน ซึ่งในแบบสอบถามเปิดให้นักศึกษาเลือกได้มากกว่าหนึ่งคำตอบนั้น นักศึกษาร้อยละ 72.5 เห็นด้วยว่า ควรเป็นเรื่องน่าสนใจทั่วไป แต่ร้อยละ 49.4 มีความเห็นว่า ควรเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เรียน ร้อยละ 61.9 มีความเห็นว่า ควรมีลักษณะเป็น passage สั้น ๆ 1-3 ย่อหน้า ร้อยละ 61.3 มีความเห็นว่า แบบฝึกหัดความเข้าใจที่ไม่จำเป็นต้องมีรูปแบบหลากหลาย ร้อยละ 68.1 เห็นว่าไม่จำเป็นต้องมาจากสิ่งพิมพ์ที่หลากหลาย ร้อยละ 83.8 มีความเห็นว่า เอกสารสอนเสริมควรนำมาจากต้นฉบับโดยไม่มีการปรับแก้ แต่ร้อยละ 84.4 มีความเห็นว่า ควรใช้สิ่งพิมพ์ที่ดัดแปลงภาษาให้ง่ายขึ้น ที่น่าสังเกต คือ นักศึกษาไม่ต้องการอ่านเอกสารเสริมภาษาอังกฤษที่เป็นนิยายมีจำนวนร้อยละ 73.1

การอภิปรายผล

จากผลการศึกษาพฤติกรรมการอ่านของนักศึกษาระดับปริญญาโทของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พบว่า นักศึกษาหญิงอ่านตำรามากกว่านักศึกษาชาย และวัตถุประสงค์หลักของนักศึกษาหญิง คือ เพื่อการทำรายงาน แต่นักศึกษาชายอ่านเพราะความอยากรู้อยากเห็นมากกว่านักศึกษาหญิง เมื่อเปรียบเทียบกับผลการศึกษาระดับอาชีวศึกษาของโสภณ สิทธิธรรม และปารมี จันทรมิตร (2453) ซึ่งศึกษาพฤติกรรมการอ่านของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคแพร่ และกิจชัย วงศ์ราช (2549) ที่ศึกษานักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่โรงเรียนพาณิชยการ เชียงราย และผลการศึกษาของเพลินพิศ เนติธรรมกุล (2546) เกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่านของนักศึกษาราชภัฏสุราษฎร์ธานี พบว่า นักศึกษาปริญญาโทในงานวิจัยนี้อ่านตำรามากกว่าสิ่งพิมพ์อื่น ในขณะที่นักศึกษาระดับอาชีวศึกษาและปริญญาตรีจะอ่านหนังสือพิมพ์มากที่สุด และอ่านนิตยสารและตำราเรียนรองลงมา นอกจากนี้ ผลงานวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของเพลินพิศที่ว่า นักศึกษาหญิงสนใจอ่านตำรามากกว่านักศึกษาชาย แสดงว่า นักศึกษาหญิงมีแนวโน้มที่จะอยู่ในกรอบมากกว่านักศึกษาชาย เพราะเมื่อเรียนหนังสือก็มุ่งไปที่การอ่านเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการเรียนเป็นหลัก ขณะที่นักศึกษาชายไม่ได้มุ่งไปที่การเรียนแต่เพียงอย่างเดียวแต่จะให้ความสำคัญกับประสบการณ์ชีวิตที่เป็นสิ่งรอบตัว

เมื่อดูแนวโน้มของพฤติกรรมการอ่านของเด็กชายและหญิงของไทยตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับปริญญาโท โดยเปรียบเทียบกับงานวิจัยของระพีวรรณ (2545) ซึ่งศึกษาเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และงานวิจัยของเพลินพิศ ซึ่งพบว่า เพศหญิงอ่านหนังสือมากกว่าเพศชาย แต่ในงานวิจัยนี้ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันของพฤติกรรมการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง ทั้งนี้เพราะการศึกษาระดับปริญญาโทนั้นกิจกรรมการอ่าน

ที่นักศึกษาต้องทำมีความคล้ายคลึงกัน จึงเป็นปัจจัยที่กำหนดให้นักศึกษามีพฤติกรรมการอ่านไม่แตกต่างกัน และผลการศึกษาของงานวิจัยนี้สอดคล้องกับการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ปี 2551 ที่พบว่า ผู้ใหญ่เพศหญิงอ่านมากกว่าเพศชายเพียงเล็กน้อย แสดงว่าเมื่ออายุมากขึ้น ทั้งเพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมการอ่านไม่แตกต่างกัน

ในด้านการอ่านสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญประการหนึ่งของงานวิจัยนี้ พบว่า นักศึกษาปริญญาโทอ่านสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษในระดับน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับ การอ่านสิ่งพิมพ์ภาษาไทย ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ บทความในวารสาร นิตยสาร หรือหนังสือวิชาการด้านอื่น ๆ ยกเว้นตำราภาษาอังกฤษที่ผู้สอนรายวิชาต่าง ๆ มอบหมายให้อ่าน โดยการอ่านตำราภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง และมักจะหาตำราภาษาไทยที่เทียบเคียงได้หรือเอกสารแปลมาอ่านแทน ถ้าทำได้ แสดงว่าภาษาอังกฤษของนักศึกษายังอยู่ในขั้นที่ยังต้องพัฒนาให้ดีขึ้น เพราะนักศึกษาได้ให้ความเห็นว่า มีความเข้าใจสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง และจะเลือกอ่านแต่เฉพาะสิ่งที่พอมีความรู้ภูมิหลังในเรื่องนั้น ๆ อยู่บ้าง เพราะสามารถจะเดาเนื้อความได้ ดังนั้น การอ่านเรื่องต่าง ๆ ให้กว้างขวางขึ้นจึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อที่นักศึกษาจะได้เรียนรู้ศัพท์สำนวนภาษาอังกฤษและได้ความรู้เกี่ยวกับโลกด้วย

เมื่อเปรียบเทียบนักศึกษาในภาคการศึกษาต่าง ๆ พบว่า ในภาพรวมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเฉพาะระดับความเข้าใจสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษเท่านั้น โดยนักศึกษาภาคการศึกษาที่ 1 มีระดับความเข้าใจน้อยกว่านักศึกษาในภาคการศึกษาอื่น ๆ ซึ่งเป็นเรื่องปกติเพราะนักศึกษาไทยไม่ค่อยได้อ่านสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษในระดับปริญญาตรี เมื่อเข้ามาเรียนระดับปริญญาโทจึงยังอยู่ในระหว่างการปรับตัวในภาคการศึกษาแรก และการที่นักศึกษาภาคการศึกษาที่ 4 มีระดับความเข้าใจสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษมากกว่านักศึกษาภาคอื่น ๆ เป็นเพราะนักศึกษาภาคนี้เรียนมากกว่าจึงมีความรู้ภูมิหลัง (schema) ในสาขาวิชามากกว่า ซึ่งช่วยขดเชยความอ่อนด้อยภาษาอังกฤษได้ในระดับหนึ่ง และสิ่งที่พบในงานวิจัยอีกประการหนึ่ง คือ นักศึกษาที่มีจำนวนภาคเรียนมากกว่าจะมีพฤติกรรมในการอ่านในมิติต่าง ๆ สูงกว่านักศึกษาที่มีจำนวนภาคเรียนน้อยกว่า แสดงว่ายิ่งเรียนสูงขึ้นก็ต้องอ่านมากขึ้น และยังเข้าใจสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษมากขึ้น ผลการวิจัยนี้จึงสนับสนุนการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาที่สองโดยให้ผู้เรียนอ่านด้วยตนเองมาก ๆ

สำหรับจำนวนชั่วโมงที่ใช้อ่านในแต่ละวัน งานวิจัยนี้ พบว่า นักศึกษาปริญญาโทอ่านสิ่งพิมพ์ทั้งภาษาไทยและอังกฤษโดยเฉลี่ย 2 ชั่วโมง 17 นาทีต่อวัน โดยอ่านสิ่งพิมพ์ภาษาไทยโดยเฉลี่ย 1 ชั่วโมง 34 นาทีต่อวันและอ่านสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ย 43 นาทีต่อวัน ซึ่งไม่แตกต่างจากนักศึกษาอาชีวศึกษาและนักศึกษาปริญญาตรีที่พบว่า อ่านหนังสือ 1-2 ชั่วโมงต่อวัน การที่จำนวนชั่วโมงในการอ่านไม่แตกต่างจากนักศึกษาระดับที่ต่ำกว่า ส่วนหนึ่งเป็นเพราะผู้สอนมอบหมายให้นักศึกษาทำงานกลุ่ม และนักศึกษาต้องทำรายงาน ดังนั้น นักศึกษาจึงต้องจัดสรรเวลาไปใช้ใน

การเขียนรายงาน และในกิจกรรมอื่นด้วย แต่อย่างไรก็ตาม นักศึกษาปริญญาโทซึ่งต้องอ่านหนังสือวิชาการระดับสูง และตำราส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งยากกว่าระดับปริญญาตรีควรใช้เวลาในการอ่านมากกว่านี้ แต่จากคำตอบในแบบสอบถามเกี่ยวกับวิธีการอ่าน ทำให้ทราบว่า นักศึกษาแบ่งเนื้อหาอ่านแล้วนำเสนอแลกเปลี่ยนข้อมูลกันทำให้ลดเวลาอ่านเพียงลำพัง

ในเรื่องของลักษณะเอกสารการสอนเสริมการอ่านภาษาอังกฤษที่พึงประสงค์ จากการตอบแบบสอบถาม พบว่า มีนักศึกษาไม่เห็นด้วยกับการใช้เอกสารการอ่านที่ดัดแปลงภาษาให้ง่ายและมีผู้ที่ต้องการให้มีการดัดแปลงภาษาให้ง่ายจำนวนใกล้เคียงกัน ทั้งนี้ เนื่องจากนักศึกษาคนละต่าง ๆ และภายในตนเองมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไม่เท่ากัน ดังนั้น การจัดทำเอกสารประกอบการสอนอ่านหรือเอกสารสอนเสริมก็ตาม เนื้อหาสาระจะต้องมีทั้งสองประเภทดังกล่าวเพื่อให้เหมาะกับนักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน อีกประการหนึ่ง คือนักศึกษาส่วนใหญ่ ร้อยละ 72.5 ต้องการอ่านเรื่องน่าสนใจทั่วไป เพราะต้องอ่านตำราในรายวิชาอยู่แล้ว จึงต้องการความรู้ทั่วไปบ้าง แต่มีนักศึกษาเกือบครึ่งที่เห็นว่าควรเป็นเรื่องเกี่ยวกับสาขาของตน แสดงว่านักศึกษามีความต้องการทั้งสองอย่าง เพียงแต่ต้องการอ่านเรื่องทั่วไปมากกว่า ดังนั้น การจัดทำเอกสารเสริมการอ่านภาษาอังกฤษจึงควรมีทั้งเรื่องทั่วไปและเรื่องในสาขาวิชาของผู้อ่าน นักศึกษาร้อยละ 61.9 ต้องการอ่านสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษที่มีความยาวเพียง 1-3 ย่อหน้า เพราะไม่ต้องการที่จะอ่านเรื่องใดเรื่องหนึ่งนานเกินไป อีกทั้งนักศึกษาร้อยละ 68.1 ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการอ่านสิ่งพิมพ์ที่หลากหลายเพราะในช่วงที่เป็นนักศึกษาเข้าใจตำราและบทความทางวิชาการเป็นเรื่องหลัก และไม่ได้ให้ความสำคัญกับแบบฝึกหัดความเข้าใจที่มีรูปแบบหลากหลาย เพราะไม่ต้องการเสียเวลาปรับตัวให้เข้ากับรูปแบบของแบบฝึกหัด นักศึกษาร้อยละ 73.1 ไม่เห็นด้วยกับการอ่านนิยาย แสดงว่านักศึกษาระดับนี้มุ่งอ่านเพื่อการศึกษาหาความรู้มากกว่าเพื่อความบันเทิง เพราะหลักสูตรปริญญาโทมีเวลาเรียนจำกัด นักศึกษาต้องพยายามจบการศึกษาให้ได้ภายใน 2 ปีหรือมากกว่านั้นเล็กน้อย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย เนื่องจากงานวิจัยนี้วัดระดับความเข้าใจในการอ่านโดยให้นักศึกษาประเมินตนเอง งานวิจัยในอนาคตควรทดสอบระดับความเข้าใจด้วยเครื่องมืออื่นที่วัดความสามารถทางการอ่านโดยตรง เช่น แบบทดสอบความเข้าใจ (reading test) นอกจากนี้ งานวิจัยนี้ไม่ได้ศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการอ่านของนักศึกษาคนละต่าง ๆ เพราะจำนวนนักศึกษาแต่ละคณะไม่เท่ากัน บางคณะมีนักศึกษาภาคปกติจำนวนน้อย เช่น คณะพัฒนาลังคม ผู้ที่สนใจศึกษาความแตกต่างของนักศึกษาคนละต่าง ๆ และอยู่ในสถาบันการศึกษาที่มีนักศึกษาจำนวนมากจึงควรศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ อีกทั้งงานวิจัยในอนาคตอาจเปรียบเทียบนักศึกษاپริญญาโทหลาย ๆ สถาบันการศึกษาเพื่อดูว่าเหมือนหรือต่างกันอย่างไร

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย เนื่องจากนักศึกษาศรีวิชัยแต่ละคนต่าง ๆ ที่ศึกษา ยังมีจำนวน ชั่วโมงการอ่านต่อวันไม่แตกต่างจากนักศึกษาศรีวิชัย และ มีพฤติกรรมกรรมการอ่านในระดับ ปานกลางเท่านั้น สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์จึงควรกำหนดนโยบายส่งเสริมการอ่านให้ กว้างขวางขึ้น โดยผู้สอนควรมอบหมายงานที่บังคับทางอ้อมให้นักศึกษาต้องอ่านมาก ๆ เพื่อการ ค้นคว้า ไม่เฉพาะอ่านตำราเรียนเท่านั้น นอกจากนี้ งานวิจัย พบว่า นักศึกษาไทยไม่ค่อยอ่านสิ่งพิมพ์ ภาษาอังกฤษ หากผู้บริหารสถานศึกษาต้องการให้สถาบันเป็นมหาวิทยาลัยระดับโลก คงต้องหาวิธี ให้นักศึกษาได้อ่านภาษาอังกฤษให้กว้างขวางขึ้น โดยอาจมีนโยบายให้ผู้สอนกำหนดเอกสารหรือ หนังสือภาษาอังกฤษที่ให้ผู้อ่านศึกษาเองเพิ่มเติมเพื่อนำมาอภิปรายในชั้น นอกจากนี้ สถาบันฯ ควรจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง (self-access center) โดยมีอาจารย์คอยให้คำแนะนำ อยู่ในศูนย์ ประการสุดท้ายสถาบันอาจมีนโยบายการสอบออก (exit examination) วิชาภาษาอังกฤษ เพื่อให้ นักศึกษาตื่นตัวพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2544). รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพการอ่านของนักเรียนและการจัด กิจกรรมส่งเสริมการอ่านในโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กิจชัย วงศ์ราช. (2549). พฤติกรรมรักการอ่านหนังสือของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง (ปวส. 2) โรงเรียนพาณิชยการเขียงราย. ภาคนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สถาบัน บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ณัฐวดี แซ่ตั้ง. (2547). พฤติกรรมรักการอ่านของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. กรณีศึกษาโรงเรียน ในสังกัดกรมสามัญศึกษาและโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. ภาคนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ธนุช ตรีทิพย์บุตร. (2552). การอ่านหนังสือนอกเวลาเรียน/นอกเวลาทำงานของคนไทยในปี 2551. <http://www.art4d.com/blog/?p=175> Retrieved February 3, 2010.
- อามรงค์ดี เจริญสุข. (2549). การศึกษาพฤติกรรมการอ่านหนังสือของนักเรียนในเขตตรวจราชการ ที่ 5. <http://www.inspect5.moe.go.th/behav.htm> Retrieved February 3, 2010.
- ปิยากร หวังมหาพร. (2552). <http://research.spu.ac.th/poll/content/1/13643.php> Retrieved February 3, 2010.
- เพลินพิศ เนติธรรมกุล. (2546). พฤติกรรมการอ่านของนักศึกษาศาสนาพุทธราชภัฏสุราษฎร์ธานี. Retrieved February 3, 2010. from <http://74.125.153.132/search?q=cache:mKImb36jWdUJ:www.rajabhatwiji.ssu.a...>
- ระพีวรรณ ประสงค์สิน. (2545). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี. ภาคนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- สุภูมิ เอลยกรัฟ. (2531). *การส่งเสริมการอ่าน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. ปทุมธานี: ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์.
- โสภา สิทธิสรวง และ ปราณี จันทรมิต. (2543). *การศึกษาสภาพการอ่านของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคแพร่*.แพร่: วิทยาลัยเทคนิคแพร่.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2546). *รายงานการสำรวจการอ่านหนังสือของประชากร พ.ศ. 2546*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานสถิติแห่งชาติ.
- อภิรมย์ มนัส. (2547). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนิบงชนูปถัมภ์ อำเภอเมือง จังหวัดยะลา*. ภาคนิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์.
- Aebersold, J.A. and Field, M.L. (1997). *From Reader to Reading Teachers*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Anmarkrud, O. and Bratton, I. (2008). *Motivation for Reading Comprehension*. Oslo, Norway: Elsevier.
- Alexander, P.A. and Jetton, T.L. (2000). Learning from text: a multidimensional and developmental perspective. In M.L. Kamil, P.B. Mosenthal, P.D. Pearson and R. Barr. (Eds), *Handbook of Reading Research*, Vol. 3, Erlbaum, Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates, pp. 285-310.
- Brown, H.D. (1987). *Principles of Language Learning and Teaching*. Englewood Cliff, NJ: Prentice-Hall.
- Day, Richard and Bamford, Julian. (1998). *Extensive Reading in the Second Language Classroom*. Cambridge: University Press.
- Guthrie, J.T. and Wigfield, A. (2000). Engagement and motivation in reading. In M.L. Kamil, P.B. Mosenthal, P.D. Pearson and R. Barr. (Eds), *Handbook of Reading Research*, Vol. 3, Erlbaum, Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates, pp. 403-422.
- Guthrie, J.T.; Hoa, A.L.W.; Wigfield, A; Tonks, S.M.; Humenick, N.M.; and Littles, E. (2007). Reading motivation and reading comprehension growth in the later elementary years. *Contemporary Educational Psychology*. 32, pp. 282-313.
- Klapper, J. (1992). Preliminary considerations for the teaching of FL reading. *Language Learning Journal*, 6, 53-56.
- Morrow, K. and Schocker, M. (1987). Using texts in a communicative approach. *ELT Journal*, 41 (4), 248-256.

- Pressly, M. (2000). What should comprehension instruction be the instruction of? In M.L. Kamil, P.B. Mosenthal, P.D. Pearson and R. Barr. (Eds), *Handbook of Reading Research*, Vol. 3, Erlbaum, Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates, pp. 545-561.
- Stanovich, K. (1980). Toward an interactive-compensatory model of individual differences in the development of reading fluency. *Reading Research Quarterly*, 16: 32-71.